

DISKUSE

Jana Prchalová

Zábavní pyrotechnika z pohledu ochrany zvířat^{*)}

1. Obecná právní úprava

Základní právní rámec pro nakládání s pyrotechnickými výrobky tvoří zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, dále nařízení vlády č. 32/2014 Sb., o zacházení s pyrotechnickými výrobky, a prováděcí vyhláška č. 123/2014 Sb., o bezpečnostních a technických požadavcích na zacházení s pyrotechnickými výrobky. Této úpravě je podřízeno i pořádání ohňostrojů, jehož provozování je zvykem zejména na Silvestra, ale v poslední době se značně rozšiřuje i do ostatních období roku.

Podle § 21 odst. 1 písm. k) zákona č. 61/1988 Sb. se rozumí ohňostrojními pracemi „práce, při kterých se využívá chemické přeměny pyrotechnických výrobků považovaných za výbušné předměty k vyvolání světelných, popřípadě zvukových efektů“.

Pojem „ohňostroj“ je definován v § 4 odst. 1 vyhlášky č. 123/2014 Sb. takto:

„Ohňostrojem se rozumí současné nebo v krátkém časovém sledu následující odpalování pyrotechnických výrobků

- a) kategorie 1, 2, 3 nebo T1, nebo třídy I, II, III, nebo podtřídy T0 nebo T1, nebo*
- b) kategorie 4 nebo T2, nebo třídy IV nebo podtřídy T2, které nejsou považované za výbušné předměty, případně v kombinaci s pyrotechnickými výrobky podle písmene a), k produkci tepla, světla, zvuku, plynu, kouře nebo kombinace těchto efektů pomocí samoudržujících se exotermických chemických reakcí, pokud celková čistá hmotnost výbušných látek obsažených ve všech takto odpalovaných pyrotechnických výrobcích jedním provozovatelem přesahuje 10 kg za 24 hodin na území jedné obce.“*

Podle § 36d odst. 2 zákona č. 61/1988 Sb. je zamýšlený ohňostroj nutno předem ohlásit jednak místně příslušnému obecnímu úřadu a jednak hasičskému záchran-

^{*)} V průběhu realizace tohoto příspěvku nabyl účinnosti zákon č. 206/2015 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi a o změně některých zákonů (zákon o pyrotechnice), který se týká i některých témat v příspěvku – pozn. red.

nému sboru v daném kraji. Lhůta pro ohlášení je nejpozději v předposlední pracovní den před provedením ohňostroje. Předmětná prováděcí vyhláška upravuje náležitosti takového ohlášení. V ohlášení je mimo jiné nutno uvést, kde bude odpaliště a kde se bude nalézat území ohrožené účinky odpalovaných pyrotechnických výrobků, zejména rozletem jejich částí a dopadem nebezpečných zbytků po jejich odpálení.

Vyhláška obecně upravuje podmínky pro nakládání s pyrotechnickými výrobky považovanými za výbušné předměty. Podle § 3 odst. 2 vyhlášky se takové pyrotechnické výrobky používají v souladu s návodem k použití ve stavu dodaném jejich výrobcem nebo dovozcem takovým způsobem, aby nedošlo k ohrožení života, zdraví osob, zvířat a majetku a v souladu s požadavky stanovenými podle jiných právních předpisů. Vyhláška dále stanoví místa, kde se pyrotechnické výrobky považované za výbušné předměty nesmějí používat. Podle § 3 odst. 4 vyhlášky se nesmějí používat v uzavřených prostorách, pokud k tomu nejsou tyto výrobky určeny, a dále v okruhu 250 metrů od církevních staveb, zdravotnických zařízení, v nichž je poskytována lůžková péče, dětských zařízení, zařízení sociálních služeb spojených s ubytováním, škol a školských zařízení, dětských odborných léčeben a ozdravoven a při sportovních akcích kromě případů, kdy je jejich použití povoleno obvodním báňským úřadem podle zákona č. 61/1988 Sb.

Sankce jsou zákonem č. 61/1988 Sb. stanoveny pro organizace a podnikající fyzické osoby, pokud nesplní požadavky na výrobu, skladování, prodej nebo používání pyrotechnických výrobků (§ 44a odst. 2 písm. l). Pro osoby pořádající ohňostroje se zábavní pyrotechnikou, která je na trhu, postih podle tohoto zákona není formulován. Chybí zde sankce pro případ porušení ohlašovací povinnosti pořadatelem ohňostroje uvedené v § 36d odst. 2 cit. zákona.

2. Možnost regulace obcí

2. 1. Možnost vydávání obecně závazných vyhlášek

Obce jako územní samosprávné celky mohou vydávat obecně závazné vyhlášky na základě čl. 104 odst. 3 Ústavy ČR. Na to navazuje především § 10 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle něhož jsou obce zmocněny v rámci samostatné působnosti k vydávání obecně závazných vyhlášek. Obce mohou obecně závazné vyhlášky vydávat z důvodů stanovených v § 10 zákona č. 128/2000 Sb. Jedním takovým důvodem je podle § 10 písm. a) ochrana veřejného pořádku. V rámci této možnosti mohou obce mj. regulovat vyhláškou též používání zábavní pyrotechniky, jak bylo potvrzeno i související judikaturou (viz níže). Obdobně je to upraveno v § 44 odst. 3 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

Obec může obecně závaznou vyhláškou ukládat povinnosti „*k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly*

narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány,...“¹⁾

Veřejný pořádek není nikde definován, ačkoliv se tento pojem objevuje v různých právních předpisech. Např. v publikaci Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou autorek E. Horzinkové a H. Kučerové²⁾ se charakterizuje takto:

„Výkladová praxe se ustálila na klidném spořádaném soužití občanů, které je třeba chránit proti závažnějším útokům narušujícím tento veřejný klid a pořádek jako veřejný statek skupinového zájmu. Za tím účelem jsou v celé řadě právních norem stanovena pravidla chování osob na veřejnosti a ve vztahu k ostatním, ovšem do pojmu je třeba v širším slova smyslu zahrnout též pravidla nepsaná, na jejichž dodržování se společnost za léta své existence konkludentně shodla.“

Nutno připomenout, že obecně závazná vyhláška obce je v zásadě fakultativní (dobrovolný) právní akt, záleží na obci, zda jeho vydání považuje za potřebné. Jde o realizaci práva na tzv. autonomní normotvorbu³⁾, kterou má obec možnost upravit záležitosti v určitých oblastech samosprávy. Mohou tu také kromě obecných pravidel přicházet v úvahu místní zvyklosti. Samo používání zábavné pyrotechniky s sebou přináší bezesporu řadu problémů, jež mohou ohrožovat nebo poškozovat veřejný pořádek v obci nebo její části, od ohrožení života a zdraví občanů až po obtěžování nadměrným hlukem, nebezpečí požáru, ohrožování života, plašení a stresování zvířat atd.

Existuje proto velká řada obcí, která předmětného zmocnění v § 10 zákona o obcích využila a takovou obecně závaznou vyhlášku vydala. Neobešlo se to bez chyb a celá řada vyhlášek byla poté zrušena Ústavním soudem pro nezákonnost. K dispozici je dnes určitá suma judikatury Ústavního soudu, která v zásadě vymezuje, kdy je taková úprava stanovena obcí přípustná a kdy už ne, a jaké jsou její náležitosti. Základy, z nichž se vychází, jsou samozřejmě dány v § 10 zákona o obcích. Z judikatury lze vysledovat, jak Ústavní soud posuzuje otázky zákonnosti regulace nakládání se zábavní pyrotechnikou.

2. 2. Z judikatury Ústavního soudu

Všeobecné závěry vzhledem k vydávání obecně závazných vyhlášek jsou následující.

¹⁾ Ust. § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb.

²⁾ HORZINKOVÁ, E. a KUČEROVÁ, H. *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou a přehled zákonů obsahujících skutkové podstaty přestupků*. 2. vyd. Praha: Leges, 2011.

³⁾ MATES, P. Rozšiřování samosprávy obcí. *Právní rozhledy* č. 15/2008, s. 550.

Ohledně základního problému s vydáváním obecně závazných vyhlášek lze poukázat na stanovisko vycházející z nálezu sp. zn. Pl. ÚS 45/06 ze dne 11. prosince 2007 (vyhlášen pod č. 20/2008 Sb.) ve věci vyhlášky města Jirkov, ve kterém Ústavní soud ČR konstatoval, že k vydání obecně závazné vyhlášky není zákonného zmocnění třeba. Samozřejmě musí, jako každý právní předpis, splňovat určitá kritéria, zejména soulad s ústavním pořádkem a zákony České republiky, dále srozumitelnost, princip proporcionality atd. Obec pomocí obecně závazné vyhlášky upravuje oblast, která není dostatečně ošetřena zákony, přičemž jde o zájem místních občanů. Nemá jít o pouhé přepisování nebo parafrázování zákona. Podobně nálezy Pl. ÚS 63/04, Pl. ÚS 57/05, Pl. ÚS 21/06 potvrzují, že obec k vydání obecně závazné vyhlášky nemusí mít výslovné zákonné zmocnění.

K ochraně veřejného pořádku:

Z nálezu sp. zn. Pl. ÚS 69/04 z 8. března 2007 (publikován pod č. 161/2007 Sb.) vyplývá stanovisko Ústavního soudu, podle něhož obce mají právo zakázat na svém území takovou činnost, která ohrožuje život, zdraví, majetek a bezpečnost občanů (např. požívání alkoholu na veřejných prostranstvích).

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 50/03 (publikován pod č. 567/2004 Sb.) Ústavní soud konstatoval, že zákaz určitých činností se musí vztahovat jen na „některá“ veřejná prostranství podle § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, a tedy regulovaná činnost nemůže být vykázána z celého území obce a místa musí být co nej přesněji vymezena, aby o daném místě nevznikly žádné pochybnosti. Podobně viz též nálezy Pl. ÚS 62/04, Pl. ÚS 3/05, Pl. ÚS 4/05. Vyplývá to koneckonců explicitně i z díkce § 10 písm. a) zákona o obcích.

K regulaci zábavní pyrotechniky:

Nález sp. zn. Pl. ÚS 2/2000 (publikován pod č. 240/2001 Sb.) zrušil obecně závaznou vyhlášku o regulaci zábavní pyrotechniky právě z důvodu, že se překrývá s příslušnou vyhláškou Českého báňského úřadu.

Významný byl i nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 5/99 ze dne 17. srpna 1999, publikovaný pod č. 216/1999 Sb. (vydaný ještě k dnes již zrušenému zákonu o obcích). Tehdejší napadená vyhláška města Šumperk č. 22/1993 o zákazu používání zábavní pyrotechniky stanovila zákaz používání zábavní pyrotechniky na celém území města kromě 31. 12. a 1. 1. V nálezu Ústavního soudu v této kauze je třeba upozornit na názor, že stanovení absolutního zákazu používání pyrotechniky s onou výjimkou je nepřípustné. Napadená vyhláška byla zrušena. Tento pohled Ústavního soudu platí i dnes.

Z nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 2/2000 (publikován pod č. 240/2001 Sb.) o zrušení obecně závazné vyhlášky města Bíliny č. 23 ze dne 14. 11. 1996 o zákazu

prodeje a používání pyrotechnických předmětů k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, vyplývá:

„Obce nejsou oprávněny prostřednictvím obecně závazné vyhlášky přistoupit k plošnému paušálnímu zákazu používání pyrotechnických předmětů na svém území. Takový zákaz lze stanovit ve vztahu k určitým veřejným prostranstvím, vyžaduje-li to zajištění místních záležitostí veřejného pořádku např. s ohledem na potřebu ochrany obecního majetku.“

Nelze ani zakázat prodej zábavní pyrotechniky.

Pohled na tuto problematiku doplňuje též nálezný Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 57/05 ze dne 13. 9. 2006 (publikován pod č. 486/2006 Sb.), jímž naopak nebyla zrušena obecně závazná vyhláška města Nový Bor č. 14/2004, k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích, a návrh ministra vnitra na její zrušení byl zamítnut.

V tomto nálezu Ústavní soud konstatoval, že *„povinnost, kterou má obec možnost uložit v rámci věcně vymezené samostatné působnosti ve smyslu § 10 zákona o obcích, je nutné interpretovat tak, aby se ukládaný zákaz či příkaz nedostal do rozporu s kogentními zákonnými normami nebo ústavním pořádkem.“*

V tomto nálezu se řeší vztah obecně závazné vyhlášky s ustanoveními zákona upravujícího týž předmět. Povinnost, kterou obec ukládá ve vyhlášce, se nesmí dostat do rozporu s kogentními zákonnými normami nebo ústavním pořádkem (§ 35 odst. 3 zákona o obcích). Účelem zákona č. 61/1988 Sb. je stanovení podmínek pro provádění hornických, popř. souvisejících činností a podmínek pro nakládání s výbušninami a podobnými předměty a pomůckami. Dále je účelem citovaného zákona stanovit podmínky bezpečnosti a ochrany zdraví při těchto činnostech. Obecně závazná vyhláška však stanoví, že provádění pyrotechnických efektů a ohňostrojů lze pořádat pouze mimo veřejná prostranství nacházející se v památkové zóně města. Chrání tedy v rámci ochrany veřejného pořádku majetek obce, který je navíc památkově chráněný. Zde se cíl vyhlášky se zákonem č. 61/1988 Sb. nepřekrývá.

Uvedené závěry potvrzují, že obec je oprávněna provést regulaci nakládání se zábavní pyrotechnikou, má to však jistá omezení. Jak vyplývá z judikatury, je otázku zákonnosti regulace používání pyrotechnických produktů třeba posoudit na základě interpretace účelu, který vyhláška touto regulací sleduje. Tento účel musí být širší nebo jiný než účel sledovaný zákonem č. 61/1988 Sb., např. zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví lidí a zvířat, ochrana obecního majetku, ochrana památek, ochrana nočního klidu.

Z judikatury dále vyplývá, že nelze uložit úplný zákaz prodeje zábavní pyro-

techniky v obci. Nelze uložit ani zákaz používání zábavní pyrotechniky na celém území obce – obecně závazná vyhláška má stanovit určité místo nebo místa, kde v obci lze tyto činnosti vykonávat, případně má stanovit, na kterých místech jsou zakázány.

Pokud jde o možnost porušení povinnosti stanovených příslušnou legislativou obce v oblasti používání zábavní pyrotechniky, sankce stanoví zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších zákonů, v § 46 odst. 2, a to až do výše 30 000 Kč. Přestupky v této oblasti řeší v prvním stupni obecní úřad, kam lze tyto přestupky (např. neohlášený ohňostroj atd.) ohlásit. V Praze tuto agendu vykonávají všechny městské části. Na místě může dostat přestupce i pokutu od strážníků obecní (městské) policie až do výše 1000 Kč.

Kromě toho lze ještě poukázat na § 58 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů - obec může uložit pokutu až do výše 200 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě, která je podnikatelem, pokud porušila povinnost stanovenou právním předpisem obce. Zde tedy na rozdíl od zákona č. 61/1988 Sb. možnost uložení sankcí nechybí.

3. Požadavky právních předpisů na ochranu zvířat

Nakládání se zábavní pyrotechnikou se opakovaně dostává do konfliktů s ochranou zvířat, zejména se jedná o rušení a stresování, ať už zvířat domestikovaných nebo volně žijících. Můžeme poukázat v této souvislosti na povinnosti, jež je nutno zachovávat podle právních předpisů vydaných k ochraně přírody a ochraně zvířat, popř. dalších předpisů.

a) Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů – zahrnuje jak ochranu volně žijících zvířat, tak zvířat v lidské péči.

Podle § 4 odst. 1 písm. j) cit. zákona je za týrání považováno „*vyvolávat bezdůvodně nepřiměřené působení stresových vlivů biologické, fyzikální nebo chemické povahy*“.

Lze vyvozovat, že pořádání ohňostroje v blízkosti biotopů volně žijících zvířat nebo v blízkosti areálů a obydlí, kde jsou držena zvířata v lidské péči, se může podle jeho intenzity a místa považovat za takové nepřiměřené působení hlukem (fyzikální příčina). Ohňostroje a pyrotechnika obecně přinášejí do života zvířat zmatek, úzkost a strach. Zvířata bývají vyděšená, schovávají se nebo se snaží před hlukem uniknout. Přitom dochází k jejich závažným zraněním. Domácí zvířata jako psi a kočky se v panice často zaběhnou a končí v útulcích.

Např. během Silvestra 2013 při novoročním ohňostroji v Praze vyplašení ptáci s těžkými zraněními padali přímo mezi diváky. Na Mánesův most spadly mezi diváky hned tři zraněné labutě. Jedna zemřela na místě, jedna pravděpodobně

utonula poté, co ji policista zraněnou hodil do vody, a třetí s těžkým zraněním skončila v záchrané stanici v Jinonicích.⁴⁾ Netypickým, ale odstrašujícím příkladem bylo též úmyslné plašení stáda daňků ohňostrojem na Silvestra 2014, o němž informovala média (mj. Česká televize v pořadu Chcete mě?). V obci CH. L. v těsné blízkosti obory s daňky spustili na Silvestra neznámí výtržníci detonaci dělobuchů a světlic. Zvířata panicky utíkala, padala a poté k nim bylo nutno přivolat veterinárního lékaře, aby ošetřil jejich zranění.

b) Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

Zákon obsahuje

aa) obecnou ochranu všech živočichů žijících samovolně v přírodě (s výjimkou nepůvodních druhů). Obecná ochrana živočichů je v podstatě ochranou druhu, popř. lokálních populací. Podle této úpravy se nemusí ochrana živočichů dostat s používáním zábavní pyrotechniky často do konfliktu, spíše půjde v konkrétních případech, jak výše uvedeno, o týrání ve smyslu zákona na ochranu zvířat proti týrání.

ab) ochranu ptáků

Složitější situace už nastává při ochraně ptáků. Podle § 5a odst. 1 písm. d) cit. zákona je zakázáno ptáky druhů, které volně žijí na evropském území členských států Evropských společenství, úmyslně vyrušovat, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích.

Jde o specifickou ochranu ptáků blížíci se ochraně zvláště chráněných živočichů, jež je stanovena podle požadavků transpozice ptačí směrnice⁵⁾. Transpozici ptačí směrnice zajišťuje úprava v § 5a a 5b cit. zákona spolu s dalšími ustanoveními. (Tato ochrana se nevztahuje na druh holuba skalního žijícího ve městech). Při transpozici ptačí směrnice je nutno přihlídnout k čl. 13 ptačí směrnice, že „realizace opatření přijatých v souladu s touto směrnicí nesmí vést k zhoršení současné situace, což lze považovat za interpretační pravidlo“. Zde už může docházet ke konfliktu – zejména v době hnízdění a péče o mláďata či v době namlouvacích rituálů, v některých případech i jindy. Použití odchylky podle § 5b cit. zákona nelze pro zábavní účel použít.

⁴⁾ http://www.csop.cz/index.php?m_id_old=1000&m_id_akt=9218 (26. 3. 2015) zahrnuje ochranu volně žijících živočichů (oproti zákonu na ochranu zvířat proti týrání zahrnuje i bezobratlé).

⁵⁾ Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, v platném znění.

ac) ochranu zvláště chráněných druhů: přísnější ochrana – je zakázáno i neúmyslné rušení⁶⁾ těchto druhů.

Podle § 50 odst. 2 cit. zákona je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrcovat. Z tohoto zákazu platí výjimka podle § 50 odst. 3 – nevztahuje se na případy, kdy je zásah do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů kategorie ohrožených prokazatelně nezbytný v důsledku běžného obhospodařování nemovitostí nebo jiného majetku nebo z důvodů hygienických, ochrany veřejného zdraví a veřejné bezpečnosti anebo leteckého provozu. Nakládání se zábavnou pyrotechnikou se samozřejmě tato výjimka ze zákazu netýká. Takto intenzivní rušení jedinců zvláště chráněných druhů, jaké způsobuje ohňostroj nebo jiná zábavná pyrotechnika, je samozřejmě protiprávní. Nebezpečím je též možné zapálení trávy a dřevin v důsledku zacházení s pyrotechnikou, což může ohrozit řadu zvířecích druhů (např. hmyz), včetně chráněných.

V zásadě by se taková činnost neměla konat ve zvláště chráněných územích nebo v územích Natury 2000⁷⁾ (ptačí oblasti a evropsky významné lokality), to by bylo v přímém rozporu s posláním těchto území.

Zvláště chráněné druhy se však dnes vyskytují nejen v přírodě, ale i ve městech, např. v Praze lze jako příklad uvést výskyt slavíka obecného, sokola stěhovavého, krahujce obecného, volavku popelavou, veverku obecnou, plšíka lískového, plcha obecného atd.⁸⁾

c) Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů

V tomto zákoně je zakotvena ochrana zvěře.⁹⁾

Podle § 9 odst. 1 zákona o myslivosti je zakázáno zvěř plašit jakýmkoliv způsobem, s výjimkou opatření k zabránění škodám působeným zvěří a dovolených způsobů lovu. Na nakládání se zábavnou pyrotechnikou samozřejmě zákaz plně platí.

Dále je zakázáno rušit zvěř při hnízdění a kladení mláďat a provádět další činnosti záporně působící na život zvěře jako volně žijících živočichů, pokud nejde

⁶⁾ Ust. § 50 zákona č. 114/1992 Sb.

⁷⁾ Pozn. red. – pro praktické využití obcemi jsme za tento příspěvek zařadili seznam těchto území platný ke dni 6. 8. 2015, aktuality je možno sledovat na linku uvedeném v poznámce pod čarou č. 1 na str. 331.

⁸⁾ PhDr. Milena Pouchová, Ekocentrum Koniklec o.s. Cz/.../Seminář_volně_zijici_ptaci_a_savci-clanek (26. 2. 2015).

⁹⁾ Ust. § 2 písm. b) až d) zákona č. 449/2001 Sb.

o činnosti při obhospodařování pozemků nebo o činnosti při návštěvách honiteb jako součástí krajiny.¹⁰⁾

d) Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů

V § 20 odst. 1 písm. a) cit. zákona je v hlavě třetí – Obecné užívání lesů – stanoven zákaz rušit klid a ticho v lese. Tento zákaz beze sporu vychází též z potřeby ochránit lesní ekosystémy a živočichy v nich žijící před rušením a plašením.

V předpisech na ochranu přírody a ochranu zvířat jsou formulovány konkrétní skutkové podstaty správních deliktů, které se týkají ochrany živočichů, popř. zvířat, byť je zřejmě někdy problematické je aplikovat přímo na případy používání zábavní pyrotechniky.

4. Závěr

Možnost regulovat lokální společenské vztahy a v rámci toho zajišťovat veřejný pořádek v místních poměrech obcí je realizována formou obecně závazných vyhlášek obcí. Lze tak řešit mnohé místní problémy, výhodou je též méně časově a procedurálně náročné vytváření takového předpisu. Regulace mohou mít velký vliv na život v obci a mohou v určitých případech velmi napomoci ochraně zvířat. Zájem na regulaci může samozřejmě pokrývat i jiné zájmy, např. z důvodu ochrany veřejného pořádku či ochrany památek.

Z hlediska ochrany zvířat je vhodné, aby obce dále vyhláškami regulovaly nakládání se zábavní pyrotechnikou a vybíraly vhodné místo a čas pro takové aktivity. Přitom je samozřejmě třeba, aby zohledňovaly i právní předpisy na ochranu zvířat a ochranu přírody tak, jak ji stanoví výše uvedené zákony, zejména aby nedocházelo k povolování takových aktivit v místech, kde by mohlo docházet k obzvláštnímu rušení zvířat, kde mají biotop zvláště chráněné druhy, v lese, v době rozmnožování a výchovy mláďat atd. Na druhou stranu by nebylo vhodné ani správně opisovat ustanovení těchto zákonů do příslušné obecně závazné vyhlášky, předpisy by se spíše měly vhodně doplňovat. Obec by tedy měla vymezovat místa vhodná k nakládání se zábavní pyrotechnikou tak, aby se nepřekrývala s místy, kde to zákon zakazuje nebo kde lze jejich nevhodnost ze zákona snadno vyvodit. Ani časově by se povolení nemělo stanovovat v nevhodnou dobu, aby se např. nepřekrývalo s dobou hnízdění a kladení mláďat. Zvláště pozorně by se mělo zvažovat, zda a kde je to vůbec možno to povolit ve zvláště chráněných územích a územích Natury 2000 (v úvahu by tam přicházela podle okolností zřejmě jen zastavěná území obcí).

¹⁰⁾ Ust. § 9 odst. 1 zákona č. 449/2001 Sb.

Shrnutí:

Tento článek je zaměřen na problematiku právní regulace zábavní pyrotechniky v městech a vesnicích obecně závaznými vyhláškami obcí. Součástí toho je zkoumání judikatury Ústavního soudu, jak pohlíží na vydávání takovýchto vyhlášek. Článek poukazuje na častý střet používání zábavní pyrotechniky s ochranou zvířat. Uvádí se zde ty nejdůležitější právní předpisy na ochranu zvířat a na ochranu přírody, jež by měly být při takových akcích dodržovány a na které by měla brát zřetel i legislativa obcí. Závěrem je konstatování, že je důležité, aby obce tyto aktivity regulovaly.

Entertainment pyrotechnics from the animal protection perspective – summary:

The article is focused on legal regulation of entertainment pyrotechnics in communities by means of ordinances of communities. It deals with research of case-law of the Constitutional Court, especially its point of view concerning issuing of such ordinances. The article points to the frequent conflict of entertainment pyrotechnics use with animal protection. The most important legislation relating to animal protection and nature protection is mentioned. This legislation has to be observed during such activities and must be taken into account by communities when drafting their ordinances. The author concludes it is important to regulate these activities on community level.